

- א = 1
- אור - כל המקובל בבחינה ד', כולל הכל חוץ מרצון לקבל.
- אור אצילות - אור חכמה.
- אור בריאה - אור חסדים בלי אור חכמה.
- אור חדש - כל אור שיוצא מתיקון הכלים בעולם האצילות.
- אור ישן - אור שנשאר בעולם הנקודים לאחר שבירת הכלים.
- אור הפנים - אור חכמה.
- אור חוזר - אור שלא מקובל בבחינה ד' ונדחה על ידי המסך. משמש לאחר צמצום א' בכל הפרצופים כמו כלי קבלה במקום בחינה ד'.
- אור חכמה - אור הנמשך מבורא לנברא, כללותו וחיותו של הנאצל.
- אור ישר - אור, הנמשך מאין סוף לפרצופים. לא משפיע לעיגולים, אלא רק לספירות של יושר, לפי רצון לקבל שבהם: המשפיע משפיע לרצון עב יותר, היינו לבחינה ד'.
- אור ישר - אור שנמשך מזך לעב, הנקרא "מלמעלה למטה".
- אור חוזר - אור שנמשך מעב לזך, הנקרא "מלמטה למעלה".
- אור מקיף - כל אור שנדחה מחמת חולשת המסך מלהתקבל בסוף הפרצוף. נמצא סביב הפרצוף, לוחץ על המסך על מנת להתלבש בו בעתיד.
- אור עיניים - אור שיוצא על מסך שבנ"ע בבחינה עביות א'.
- אור עיניים - התפשטות אור מאין סוף למסך. אור שבא מאין סוף הוא תמיד אור חכמה, או אור עיניים, או ראייה, או הסתכלות.
- אור פנימי - אור המלוכש בכלי.
- אור רשימה - מה שנשאר לאחר הסתלקות האור מהכלי.
- אור נפש - אור, שפרצוף מקבל מעליון הסמוך לו ולא כהשפעה מאין סוף. גם נקרא "אור נקבא" או "אור מלכות".

- **אור נקבא** - אור, שפרצוף מקבל מעליון הסמוך לו ולא כהשפעה מאין סוף. גם נקרא "אור נפש" או "אור מלכות".
- **אור מלכות** - אור, שפרצוף מקבל מעליון הסמוך לו ולא כהשפעה מאין סוף. גם נקרא "אור נפש" או "אור נקבא".
- **אבות** - ספירות חג"ת כלפי ספירות נה"י, שהם הבנים שלהן.
- **אבי"ע של קליפות** - כנגד אבי"ע של קדושה, אבל עומדת לעומת זו"ן של אצילות ולמטה. הקליפות נמצאות תחת הקדושה במקום חלל הפנוי, תחת סיום הקו, תחת המלכות שמסיימת לכל הקדושה. לאחר צמצום א' המקום שלהם נמצא תחת רגלי א"ק. בצמצום ב' שעלתה המלכות המסיימת לבינה, שבגוף נקודות ס"ג, שם נפרסה פרסא, המסיימת לקדושה. תחת פרסא נעשה מקום חלל פנוי לעולמות בי"ע. מפני שהמקום הוא פנוי מקדושה - הקליפה תפסה את כל המקום הזה. השבירה נעשתה מפני שאור חכמה הגיע מראש ס"ג ורצה להתפשט תחת פרסא עד סיום גלגלתא בכל עשר הספירות, כמו לפני צמצום ב'. זה נעשה מפני שהתחברו ג"ע עם אח"פ גם בראש וגם בגוף פרצוף הנקודים. אבל לפני שהאור עבר למקום החלל הפנוי, נשברו הכלים ומתו, כי פרסא לא התבטלה. האור הסתלק למעלה והכלים נפלו לתחת פרסא ונתערבו בקליפות שנמצאות במקום בי"ע. לתחת פרסא נפלו כלים אח"פ של גוף הנקודים ולא אח"פ של ראש. לכן קליפות מתחילות רק מזו"ן של אצילות ולמטה.
- **איברים** - ספירות של גוף.
- **אדם קדמון** - העולם הראשון שיצא לאחר צמצום א', המקבל מאין סוף ונמשך ממנו ועד העולם הזה. נקרא "אדם", מפני שספירות יושר שלו עם אור של השפעה הם השורש לאדם שבעולם הזה. נקרא קדמון מפני שבו פועל צמצום א'.
- **אזיר** - אור רוח, אור חסדים.
- **אזיר ריקני** - אור חסדים לפני שמלביש את אור חכמה.
- **אורך** - המרחק בין שני הקצוות שבמדרגה, מהבחינה הזכה ביותר (העליונה) ועד העבה ביותר (התחתונה).
- **אותיות** - כלים.
- **אוזן** - קומה של עשר הספירות של ראש בבחינה ב', שזו בינה.
- **אחד** - אור עליון שמתפשט מעצמותו, מלמעלה למטה, בלי שום שינוי צורה.

- **אחור, אחוריים** - א) כלי, שבו לא מתלבש אור חכמה, ב) כלי או חלק מהכלי, שלא פועל להשפיע או לקבל, ג) חלק הכלי למטה מהחזה.
- **אב"א** - תיקון על ידי אור בינה, חפץ חסד. כאשר חסר בכלי של אור חכמה, כלי מקבל תיקון על ידי אור בינה, שמספק לה שלמות.
- **אב"פ** - תיקון לנוקבא: פנים של מלכות הם רק חכמה. לכן לא יכולה לקבל אור חכמה, כי אור חכמה אפשר לקבל רק באור חסדים. לכן ז"א מתקן אותה על ידי זיווג אחור בפנים, שמשפיע לפנים שלה אור חסדים מהאחוריים שלו.
- **אחוריים של נוקבא** - ספירות נה"י של נוקבא מסיימות את אצילות ולכן סמוכות לקליפות, שקליפות מתחילות מהם ולמטה. באחוריים בעיקר נאחזות הקליפות, כל עוד שחסר שם אור חכמה.
- **אחיזה** - כמו ענף שרוצה לינוק על ידי אחיזתו, כך קליפה מתאחדת במקום חיסרון של קדושה, שהחיסרון הוא הצינור שלה, שדרכו היא יונקת כוח וחיות, לפי מידת החיסרון של הקדושה.
- **ארוך** - השפעת חכמה. קצר - צמצום חכמה. רחב - השפעת חסדים. צר - צמצום חסדים.
- **אח"כ** - טרם זהו סיבה ואח"כ זהו מסובב ממנה.
- **איכות המקום** - כמות המקום זה מספר המדרגות הנמצאות במקום. איכות המקום חשיבות המדרגה הנמצאת במקום.
- **אין** - העלמת אור חכמה נקרא "אין". מציאות אור חכמה נקרא "יש".
- **אדרין** - חדרים פנימיים, חג"ת של ז"א, מלאים באור חסדים ולא מגלים הארת חכמה. לכן נקראים "פנימיים".
- **אכסדראין** - חדרים חיצוניים, נה"י של ז"א, שיש הארת חכמה רוצים לגלות אותה. גילוי הארת חכמה נקרא "חדרים חיצוניים".
- **אלוהים אחרים** - אחיזת הקליפות באחוריים של נוקבא, מפני שאין לה בירור שלם לפני גמר התיקון.
- **אלם** - דיבור - עשר ספירות אור, העוברות ממלכות של ראש, הנקרא "פה", לתוך פרצוף פנימי של נוקבא נקרא "דיבור". ואם הוא מסתלק והיא נשארת רק עם פרצוף חיצון, אז נקרא "אלם", מפני שפרצוף פנימי ג"ר וחיצון ו"ק.
- **אלפיים אמה תחום שבת** - המקום האמיתי של העולמות הוא כמו בבחינה השניה לפני החטא: ז"א - במקום א"א, מלכות - במקום או"א, בריאה - במקום ישו"ת, יצירה - במקום ז"א. ארבע ספירות ראשונות עשיה - במקום נוקבא

ומתלבשות על עולם היצירה. שש ספירות אחרונות עשיה - במקום שש הספירות של עולם הבריאה. שש ספירות ראשונות של מקום עולם הבריאה, מפרסא עד חזה של עולם הבריאה, נקראות "עיבור של עיר", השייכות לעיר, לאצילות, מפני ששם נשאר שש ספירות תחתונות של עשיה בזמן העליה. מחזה בריאה עד סיום נשאר 24 ספירות חלל ריק מהאור. 16 ספירות מפרסא עד חזה יצירה - נקרא "תחום שבת". תחום שבת הוא עשר הספירות מחזה בריאה עד חזה יצירה, שהוא 2000 אמה. 14 ספירות מחזה יצירה עד סיום נקרא "מדור הקליפות". עיר - עולם האצילות. פרסא - סיום של עיר.

- **אמא תתאה** - מלכות של אצילות.
- **אמצעי** - המחבר ומכריע שני קצוות רחוקים זה מזה.
- **אני** - מלכות שהיא נגלית נקראת "אני". וכאשר היא נגזזת, נקראת "הוא".
- **א"א** - פרצוף עם עצמות אור חכמה. הארה מועטת של חכמה נקראת ז"א.
- **ארץ עליונה** - בינה. מלכות - ארץ תחתונה. שמלכות נכללת בבינה, נקראת בינה ארץ אדום".
- **ארץ תחתונה** - מלכות.
- **ארץ אדום** - מלכות הנכללת בבינה, נקראת בינה "ארץ אדום".
- **ארץ ישראל** - יצירה של העולם הזה.
- **את** - מלכות נקראת "את" מפני שכוללת כל האותיות מ-א' עד ת'.
- **אור מוגבל בכלי** - כשהאור אחוז ותלוי במידת העביות שבכלי, שאינו יכול להתפשט שם לא פחות ולא יותר ממידת העביות שבכלי.

- **באר** - יסוד של נוקבא, שממנו עולה אור חוזר כמו מבאר.
- **בוהו** - נקראה א"א, שבו גילוי השגה. תוהו נקרא עתיק, שבו שלילת השגה.
- **בולט** - הארת חכמה.
- **בורא** - שם זה מתיחד רק על חידוש רצון לקבל יש מאין.
- **בטן** - שלישי תחתון תפארת בכל פרצוף. בנוקבא זה מקום הריון ולידה.

- **בינה** - התבוננות בדרכי גורם ונימשך.
- **בי"ע שבעולם הזה** - מקום מקדש - בריאה, ארץ ישראל - יצירה, חו"ל - עשיה, חורבה - קליפות.
- **בירור ותיקון** - בירור נקרא הורדת ל"ב ניצוצין, ל"ב מלכויות בבחינת פסולת. רפ"ח נשאר לבנין קדושה, שמתקנים אותו על ידי הארת אבא, נקרא "בירור אורות". אבל בלי מלכות אין מדרגה ומקבלים ממסך של אמא התכללות ה"ר וה"ת יחד, שנקרא שיתוף מידת דין במידת רחמים. מההתכללות הזו משלימים ל"ב מלכויות חדשות עד ש"ך ניצוצין. בירור אפשר רק על ידי אור אבא, מפני שהוא לא מאיר לבחינה ד' ובזה מבררים את הפסולת. ותיקון הוא על ידי אור אמא. בירור - לברר חלקי בחינה ד', שמפריעים לקבלת האור העליון.
- **בית** - או היכל - אותה בחינה של מלכות, שנפרדה מכלים הפנימיים ונעשתה כלי לאור מקיף.
- **בית המקדש** - בריאה של העולם הזה.
- **בן** - תחתון לגבי עליון.
- **בריאה** - חידוש יש מאין, המתגלה למטה מפרסא כמו עביות ורצון לקבל.
- **ברית** - מקום מסך ועביות, שבו נעשה זיווג עם האור העליון.
- **בשר** - בחינה ג', הנקראת ז"א, בעשר הספירות, שקומתן שווה מבפנים לחוץ: מוחא, עצמות, גידין, בשר, עור.
- **בנימין** - מסך, המעלה אור חוזר מיוד של ז"א.

- **ג = 3**
- **גבול** - מסך שבמדרגה.
- **גג** - כתר שבכל מדרגה.
- **גדול** - גילוי אור חכמה. חוסר אור חכמה עושה פרצוף לקטן.
- **גדלות** - אור חכמה שבמדרגה.
- **גוף** - כלי קבלה האמיתיים שבכל מדרגה, המתפשטים מכוח אור חוזר שבמסך

- ממנו ולמטה. בהם נעשת קבלת האורות בפועל.
- **גזר** - הפרדה ה"ת מהכלים שנפלו לבי"ע, שבזה תלוי כל התיקון.
- **גידין** - כלי בינה בעשר הספירות שקומתם שווה.
- **גלגלים** - ספירות של עיגולים, מפני שהאורות בהן מתעגלים, מפני שאין שם זכות ועביות.
- **גלגלתא** - פרצוף כתר, כלי שבו מתלבש אור יחידה.
- **גן עדן** - מלכות של אצילות. עדן זה חכמה, גן זה מלכות. מפני שכל עולם האצילות הוא חכמה, אז מלכות של אצילות נקראת "גן עדן".
- **גן עדן עליון** - בעולם הבריאה, שהוא בינה.
- **גן עדן תחתון** - יסוד של מלכות בעולם העשיה.
- **ג"ר** - אורות של ראש שקדמו לכלים, שהם ספירות כח"ב, הנקראות "ראש פרצוף".
- **ג"ר של גוף** - חג"ת.
- **גשמיות** - כל המדומה והמוחש בחמשת החושים, או שתופס מקום וזמן.

- $ד = 4$
- **ד' צורות** - עביות או רצון שבנברא נקרא חומר שלו. ד' בחינות שבעביות נקראות "ד' צורות".
- **ד' יסודות** - ד' בחינות שבעביות כלי מלכות.
- **דבקות** - השוואת הצורה בין שני רוחניים.
- **דדים** - בחינת אמצעי בין עליון לתחתון, שיש בעליון יחס לתחתון גם בשעה שלא ראוי לעלות לעליון.
- **דדי בהמה** - הארת מלכות בלי מתוק של רחמים, שלישים תחתונים של נ"ה של עתיק העומדים בעולם הבריאה.
- **דורמיטא** - כאשר פרצוף עולה לעליון שלו כמו מ"ן, שאז כל האורות שלו מסתלקים ממנו, נבחן שהפרצוף נשאר למטה עם קצת חיות, שהחיות הזו

נבחנת כמו שינה.

- **דיבור** - עשר ספירות אור, שעוברות דרך מלכות, ממנה ולמטה, לגוף.
- **דיבור** - עשר ספירות אור, העוברות ממלכות של ראש, הנקרא "פה", לתוך פרצוף פנימי של נוקבא נקרא "דיבור". ואם הוא מסתלק והיא נשאר רק עם פרצוף חיצון, אז נקרא "אלם", מפני שפרצוף פנימי ג"ר וחיצון ו"ק.
- **דם** - עביות שבמלכות, שעל העביות הזאת שורה צמצום א', שלא לקבל בתוכה אור. מזה מלכות דוממת מלקבל אור ונקראת לכן "דם". כאשר העביות הזאת בנה"י - נקרא "דם שבמקור", שעליו שורה דין שלא לקבל. אמנם כשהעביות הזאת עולה לחג"ת, ששם לא מקומה, היא נמתקת ומתהפכת לחלב.
- **דם שבמקור** - דם - עביות שבמלכות, שעל העביות הזאת שורה צמצום א', שלא לקבל בתוכה אור. מזה מלכות דוממת מלקבל אור ונקראת לכן "דם". כאשר העביות הזאת בנה"י - נקרא "דם שבמקור", שעליו שורה דין שלא לקבל. אמנם כשהעביות הזאת עולה לחג"ת, ששם לא מקומה, היא נמתקת ומתהפכת לחלב.
- **דם המתהפך לחלב** - דם - עביות שבמלכות, שעל עביות הזאת שורה צמצום א', שלא לקבל בתוכה אור. מזה מלכות דוממת מלקבל אור ונקרא לכן "דם". כאשר עביות זאת בנה"י - נקרא דם שבמקור, שעליו שורה דין שלא לקבל. אמנם כשהעביות זאת עולה לחג"ת, ששם לא מקומה, היא נמתקת ומתהפכת לחלב.
- **דם לידה** - כאשר עולים מ"ן של ז"א לאו"א, עולים מ"ן של ז"א ומ"ן של כל הפרצופים, שעתידים לצאת אחר כך מז"א ועד הפרצוף האחרון שבעולם העשיה. בחודשי עיבור נברר מ"ן של ז"א מיתר המ"ן. על מ"ן של ז"א יוצאים פרצופי עיבור שלו ואחר כך הוא נולד. ובזמן הלידה יוצא כל המ"ן שלא שייך לז"א החוצה בתור דם לידה. דם לידה נקרא גם "דם טמא".
- **צלם** - לבושי מוחין של ז"א.
- **דמות** - לבושי מוחין נוקבא. אותיות י - ה - ו של שם הוי"ה הן צלם, ה' אחרונה של הוי"ה היא דמות.
- **דם טמא** - נקרא גם "דם לידה".
- **דרך צד** - השפעה מצומצמת.
- **דופן** - עביות המסך הוא הכלי שמקבלת אור ונקראת "דופן הכלי", כי כל כלי הוא רק הדפנות שלו. ד' בחינות של עביות הן ארבע קליפות שבעובי הדופן,

שהן מלבישות זו על זו ונבחנות לפנימיות וחיצוניות. בחינת העבה יותר שבדופן הכלי, ממשיכה יותר שפע ונבחנת לפנימיות הכלי. ושאר הבחינות היותר זכות נבחנות לחיצוניות הכלי, כשבחינה ד' היא הפנימית כלפי בחינה ג', בחינה ג' פנימית כלפי בחינה ב'.

- ה = 5
- **הבל** - אור חוזר, העולה מן המסך למעלה.
- **הבדלה** - פעולת המסך, שמבדילה את הפרצוף, שעובר דרכו למטה, שלא ינק מלמעלה מהמסך.
- **הבטת פנים** - השפעה של אור חכמה.
- **הגדלה** - מעבר ממצב קטנות למצב גדלות.
- **חמה בנרתיק** - נה"י של ז"א המתלבשים בתוך נוקבא.
- **הכאה** - פגישת האור העליון במסך, הדומה לשני דברים קשים, שאחד רוצה לפרוץ לגבול של השני והשני מתנגד ולא נותן לו להיכנס.
- **הכנה לקבל** - כשיש בפרצוף מסך במידת העביות הראויה לזיווג והמשכת אור.
- **המתקה** - אם כלים פגומים משבירה, הם צריכים את האור, כממתיק מרירות שלהם, היינו כוחות הדין, שלא תהיה בהם אחיזה לחיצונים.
- **הסתכלות** - התפשטות אור מאין סוף למסך. אור שבא מאין סוף הוא תמיד אור חכמה, או אור עיניים, או ראייה, או הסתכלות.
- **הסתכלות א'** - התפשטות אור מאין סוף למסך. אור שבא מאין סוף הוא תמיד אור חכמה, או אור עיניים, או ראייה, או הסתכלות.
- **הסתכלות ב'** - התפשטות אור אין סוף למסך, שעולה מטבור לפה, ועושה בדרך הזדככות זיווגים, ומוליד פרצופי נקודות.
- **הפרדת הסיגים** - סיגים זוהי ה"ת שנתערבבה בשבעה המלכים וגרמה לשבירה של עולם הנקודים. לכן התיקון הוא שצריך להפריש מכל הכלים השבורים את ה"ת. וזה נעשה על ידי אור חכמה. אור אבא. התיקון הזה נקרא "הפרדת הסיגים".

- **הרחקה** - תיקון, שכלי מתרחקת מלקבל אור חכמה ובוחרת באור חסדים.
- **השאלה** - כלים נה"י של אמא, שהיא מוסרת אותם לז"א. וז"א מקבל אור שלו בכלים אלו.
- **השוואה אחת** - אם אין הכר של הבחן בין ארבע מדרגות של רצון לקבל.
- **התדבקות הקליפות** - הקליפות מתדבקות באחוריים של מלכות, מפני שהיא עושה סיום על האור העליון, שממנה ולמטה כבר מקום חושך. לכן בנקודת הסיום של מלכות יש השתוות עם הקליפות. וזה נבחן שקליפות מתדבקות שם.
- **אור מתעגל** - אור ישר נעשה בירידת אור עליון לכלים בדיוק לפי השתוקקות הכלים, לפי בחינה ד' שלהם, בדומה לדבר כבד שנופל ישר לארץ. בכלים, שאין בהם עביות, פירושו השתוקקות, אור מתעגל, כי אין בהם כוח משיכה.
- **התחדשות הנשמות** - השפעת אור חכמה לנשמות, כמו שהיתה להם בזמן גדלות של עולם הנקודים ונסתלקה על ידי השבירה, וכמו שהיתה להם שנית לפני חטא האדם הראשון והסתלקה שנית על ידי נשירת האיברים של הנשמה.
- **התפשטות** - אור שיוצא מהמאציל ובא לנאצל בהמשכת רצון לקבל של הנאצל, שממשיך אליו את ההתפשטות לפי מידת השתוקקותו לאור.
- **התפשטות א'** - אורות טעמים.
- **התפשטות ב'** - כניסת אורות פעם שניה, לאחר הזדככות המסך, שאז כבר יש כלים, לפי חוק "התפשטות האור והסתלקותו עושה כלי ראוי לתפקידו".
- **התקשרות** - עשר הספירות של אור חוזר, שעולות ממסך של ראש למעלה, ומתלבשות על עשר הספירות של אור ישר, מתקשרות איתם, מפני ששם האורות עוד קודמים לכלים.
- **התרחקות מאור עליון** - ככל שיותר קרוב למקום חלל פנוי נבחן שנתרחק יותר מאור עליון.
- **הוי"ה-אדנ"י** - זיווג פב"פ ז"א ונוקבא מרומז בשילוב יאהדונה"י: י' של הוי"ה, שזה ז"א, בראש השילוב רומז לחכמה שבז"א. י' של אדנ"י בסוף השילוב רומז על חכמה שבנוקבא.
- **הפרדת הסיגים** - תיקון, הנעשה על ידי אור חכמה, אור אבא, שצריך להפריש מכל הכלים השבורים את ה"ת, כי סיגים זה ה"ת, שנתערבבה בשבעה המלכים וגרמה לשבירה של עולם הנקודים.

• 6 = ו

- **ו"ק ונקודה של קליפות של אצילות** - טרם חטא האדם הראשון, לאחר שעלו כל העולמות לאצילות, היו קליפות ב-14 הספירות של מדור הקליפות. ולא היה להם פרצוף, אלא רק ו"ק לז"א של קליפה ונקודה לנוקבא של קליפה.

• 7 = ז

- **זעיר אנפין** - פרושו "פנים קטנות", כי יקר ז"א אור חסדים ומיטתו אור חכמה. כי אור חכמה נקרא פנים. לכן כתר נקרא "אריך אנפין", שפרושו פנים גדולות, שיש לו אור חכמה.

- **זיווג הכאה** - פעולת המסך לעכב את האור מבחינה ד' ולדחותו לשורשו. יש בפעולה זאת שני עניינים הופכיים: הכאה באור ואחר כך זיווג איתו, שגורם לקבלתו בכלי, מפני שאור הנדחה מבחינה ד' נעשה לאור חוזר, שנעשה לכלי המלביש, שמגלה אור בפרצוף.

- **זיווג פנימי של אצילות** - כלים פנימיים של אצילות הם כח"ב, הנקראים מוחא, עצמות, גידין, עם אורות נר"ן. אורות חיה ויחידה מתלבשים לתוך אור נשמה. כלים ז"א ומלכות נפרדו מפרצוף. ולכן הם נקראים "בשר" ו"עור", שהם לא כלים אמיתיים, גמורים, אלא רק מקיפים על כלים של גוף מבחוץ. אורות שבהם, רוח ונפש, הם מקבלים מכלים פנימיים. לכן יש אורות רוח ונפש בכלים פנימיים ואורות רוח ונפש בכלים חיצוניים. מזיווג כלים פנימיים נולדות נשמות בני אדם. ומזיווג כלים חיצוניים נולדות נשמות מלאכים. לכן נבחנות נשמות בני אדם לפנימיות העולמות, כי יוצאות על כלים פנימיים של הפרצוף. ומלאכים נבחנים לחיצוניות העולמות, משום שיוצאים מכלים חיצוניים של הפרצוף.

- **זיווג של נשיקין** - זיווג שיצא מראש ס"ג לראש נקודים, המתקן ג"ר של פרצוף הנקודים, אבל לא מתפשט לגוף של נקודים. נקרא גם "זיווג רוחני".

- **זיווג רוחני** - זיווג שיצא מראש ס"ג לראש נקודים, המתקן ג"ר של פרצוף הנקודים, אבל לא מתפשט לגוף של נקודים. נקרא גם "זיווג של נשיקין".

- **זיווג רוחני** - זיווג הממשיך אור לגוף של נקודים על ידי יסוד א"ק.

- **זיווג של יסודות** - המתקן ז"ת של פרצוף, נקרא גם כן זיווג תחתון, זיווג גופני.
- **זיווג גופני** - זיווג שלם - זיווג או"א להשפיע נשמות, אור, והולדה בשביל זו"ן.
- **זיווג תדיר** - זיווג או"א במקומם.
- **זו"ן של קליפה** - נשברו רק כלים של ז"ת.
- **זכר** - פרצוף שמקבל אורות מהעליון שלו, בשלמות, כמו שהם היו בעליון.
- **זמן** - סכום מסוים של בחינות, המשתלשלות זו מזו בסדר סיבה ומסובב.
- **זנב לאריות** - סיום של מדרגה עליונה, שנעשה למדרגת ראש לשועלים, ראש למדרגה התחתונה.

- $8 = ח$
- **חוץ לארץ** - עשייה של העולם הזה. בריאה - מקום בית המקדש. יצירה - ארץ ישראל.
- **חוטם** - ספירת ז"א של ראש.
- **חולם** - האורות שמעל האותיות.
- **חומר** - עביות שבפרצוף מבחינה ד' שברצון. גם בו יש אורך, רוחב, עומק ושישה קצוות: מעלה, מטה, מזרח, מערב, צפון, דרום.
- **חורבא** - (גם מדבריות) מקום הקליפות שבעולם הזה.
- **חוטם** - אור חוזר העולה ממסך למעלה ומלביש את עשר הספירות של ראש. נחתם - אותם עשר ספירות שעוברות מראש לגוף.
- **חזה** - סיום של צמצום ב'. לכן למעלה מהחזה, בכלים של פנים, צמצום ב' לא נוגע.
- **חזרה למאציל** - הסתלקות אור מהזדככות המסך למלכות של ראש, שהיא המאציל לעשר ספירות של גוף.
- **חיבוק שמאל** - השפעת כוח מז"א למלכות, כדי שתוכל להוריד ה"ת ולעלות אח"פ.

- **חיה** - אור חכמה.
- **חי** - יסוד, מפני שמעלה תשע ספירות של אור חוזר ומקבל בהם תשע ספירות של אור ישר.
- **חילות המלכות** - (גם צבאות) פרצופים שיוצאים ממלכות בעולמות בי"ע.
- **חיצוניות** - היותר זך שבכלי, שהוא כלי לאור מקיף.
- **חכמה** - אור עצמותו של הנאצל.
- **חכמה** - ידיעת התוצאות התכליתיות מכל הפרטים שישנם בכל המציאות.
- **חכמה של ל"ב נתיבות** - אור חכמה שבינה מקבלת עבור זו"ן, שזה כ"ב אותיות של בינה ועשר ספירות עבור זו"ן בבינה.
- **חכמה קדומה** - חכמה שבא"א, שאינה מאירה באצילות, אלא מאירה רק חכמה של ל"ב נתיבות.
- **חלב** - אורות חסדים, שבינה נותנת לז"א לאחר לידתו, שבו הם שוב חוזרים להיות חכמה, שנקרא "חלב הופך לדם".
- **חלון** - כוח של אור חוזר, הפותח קבלת אור בכלי.
- **חלל** - בחינה ד', הריקה מאור. בסיבת צמצום א' היא לא נחסרה מהנאצל, אלא שישנה בו בבחינת חלל ריקני בלי אור.
- **חלל פנוי** - מכוח צמצום א' מלכות מסיימת את האור העליון. הסיום הזה עומד למעלה מנקודה של העולם הזה. על ידי צמצום ב' עלה מקום הצמצום מסיום גלגלתא לחזה של פרצוף הנקודים ומשם ומטה נעשה חלל פנוי ומקום הקליפות. אבל על ידי נפילת כלים של השפעה ללמטה מחזה של מקום בי"ע רק 14 ספירות נשארו למדור קליפות. על ידי חטא האדם הראשון ירדה נקודת סיום של קדושה לבינה של מלכות של עולם העשיה, הנקרא קרקע גן עדן תחתון. ומשם נעשה מקום חלל פנוי. יוצא, שעל ידי שבירת הכלים וחטא האדם הראשון נתמעט החלל, כי ירד ממקום הפרסא עד בינה של מלכות של עשיה. אבל הקליפות השיגו כוח לבנות ארבעה עולמות.
- **חושך** - בחינה ד' שברצון לקבל, שלא מקבלת אור מכוח צמצום.
- **חכמה עלאה** - חכמה שבז"א.
- **חכמה תתאה** - חכמה שבנוקבא.

- ט = 9
- **טרם** - טרם זהו סיבה ואח"כ זהו מסובב ממנה.
- **טרם ואחר כך** - כשמדברים על יחסי סיבה ומסובב בין שני נאצלים, סיבה מכנים "טרם" ומסובב מכנים "אחר כך".
- **טבור** - מלכות של גוף, שממנה מתחילה הגבלת ודחיית האור בפועל.
- **טבור הלב** - מקום החזה.
- **טעמים** - התפשטות אור ממעלה למטה, מפה עד טבור.
- **טיפה** - המשחת אור רק לזמן קצר, בהפסקות.
- **טיפת ההולדה** - אור חסד של אבא המוריד ה"ת מעיניים.

- י = 10
- **יש** - מציאות אור חכמה נקרא יש. העלמת אור חכמה נקרא אין.
- **יוסף** - יסוד של ז"א.
- **יעקב** - ו"ק של ז"א או פרצוף חיצון.
- **ישראל** - (או משה וישראל) ג"ר של ז"א או פרצוף פנימי.
- **י"א סימני קטורת** - נציצי אור, שנשארו להחיות ל"ב האבן.
- **יוצר** - השפעת אור לעולמות שכוללת הכל חוץ מרצון לקבל.
- **יחוד** - שתי בחינות משונות, שהשוו צורתן זו לזו.
- **יחידה** - אור המלוּבש בספירת כתר.
- **יחיד** - אור עליון המביא ריבוי מדרגות להשוותן. מיוחד - שבסוף הכל נעשה ליחיד.

- **ימי קדם** - ספירות של עתיק, מפני שבהם מלכות של צמצום א', שנגנזה מכל יתר פרצופי האצילות.
- **יניקת הקליפות** - חומר הקליפות הוא רע גמור והן לא יכולות לקבל שום אור. אלא שבשבירת הכלים נפלו כלי השפעה לקליפות ונעשו להן נשמה וחיות.
- **יציאה לחוץ** - השתנות צורה. מפני ששינוי צורה, המתהווה בחלק מפרצוף, נבחן שחלק זה יצא מפרצוף החוצה לרשות חדשה בפני עצמו. אבל לראשון אין בזה שום שינוי.
- **יציאת אור דרך עיניים** - כשעולה מלכות לנ"ע ונעשה עליה זיווג, אור מהזיווג יוצא דרך נ"ע ולא דרך פה.
- **ירושלים** - היסוד החיצון של מלכות.
- **ירחי עיבור** - (או זמן עיבור) זמן ומקום זה חידושי צורה. פרצוף נשלם על ידי הרבה זיווגים ואורות, שהם 7 או 9 או 12 חודש, לפי מספר האורות, המצטרפים להשלמה.
- **ירידה** - ירידה ממדרגה: בהתפשטות שניה, שבא אור חכמה ומתלבש בכלי של כתר. נמצא שמדרגת כתר ירדה למדרגת חכמה, חכמה לבינה וכו'.
- **ירידה לקליפות** - על ידי מ"ן שמעלים הנשמות לזו"ן, זו"ן עולים לאו"א לקבל אור חדש. ואם הנשמות מקלקלים מעשיהם, זו"ן מאבדים אור (מוחין), כי אור לזו"ן בא רק על ידי מ"ן של נשמות, ועולים כלים מבי"ע, ומתבררים, ומתלבשים על זו"ן. אבל כשמ"ן מסתלק, מסתלק אור זו"ן חוזרים למקומם וכלים של נה"י של ז"א וט"ת של נוקבא, שעלו מבי"ע והלבישו זו"ן, יורדים לקליפות.
- **ישר** - ירידת אור עליון לכלים בדיוק לפי השתוקקות הכלים, לפי בחינה ד' שלהם, בדומה לדבר כבוד שנופל ישר לארץ. בכלים, שאין בהם עביות פרושו השתוקקות, אור מתעגל, כי אין בהם כוח משיכה.
- **ישו"ת** - בחינת ז"ת או אח"פ של או"א. כאשר או"א עושים זיווג פב"פ, נבחנים או"א וישו"ת לפרצוף אחד. כאשר או"א עושים זיווג אב"א, נפרשים ישו"ת מאו"א לפרצוף נבדל.

• כ = 20

- **כמות המקום** - כמות המקום זה מספר המדרגות הנמצאות במקום. איכות

המקום חשיבות המדרגה הנמצאת במקום.

- **כ"ב = 22** אותיות של אלף-בית - אותיות הן כלים, שבהם מתלבש האור. ויש 22 ראשי הבחנות, שמהם נבחנו כל הפרצופים.
- **כ"ז = 27** אותיות של אלף-בית - כ"ב = 22 אותיות של אלף-בית ועוד 5 אותיות סופיות מנצפ"ך (םןףך). על ידי חמש בחינות סיום של מסך בראש מתפשטים אורות לגוף ומוליכים כלים, היינו יתר 22 האותיות. והן נקראות "חמש מוצאות פה" של פרצוף, שהם רק בכתב, אבל לא בעל פה.
- **כבד** - כלי פנימי שבו אור נפש.
- **כסא** - עולם הבריאה. מלשון כיסוי והעלמה, כי אור חכמה נעלם שם. גם נקרא כסא, מפני שאור חסדים שעובר דרך פרסא, הוא נבחן לאור ו"ק, ישיבה, לעומת אור חכמה, אור ג"ר ועמידה.
- **כסא הכבוד** - עשר הספירות של אור אמא, המתפשטות בעולם הבריאה: ג"ר נקרא "כסא", ו"ק נקרא "שש מעלות לכסא", מלכות שמתלבשת במלכות של בריאה נקראת "דין", "תכלת", "סנדלפון".
- **כסא רחמים** - ט"ר של מוחין של אמא.
- **כסא דין** - מלכות של מוחין של אמא המתלבשת במלכות של עולם הבריאה.
-
-
-
- **כותל** - מסך של אחוריים של אמא, שבכוח חפץ חסד, המעכב אור חכמה, שלא יגיע לזו"ן, שהם נמצאים בקטנות.
- **כוח** - בחינה שהיא כמו גרעין שממנו מתפתח עץ.
- **כוח הקליפה** - לבושי אורות מסתלקים מהכלים שלהם מחמת עירוב רע שבהם ונופלים לקליפות עם שיריים של אורות שזה מוסיף כוח לקליפה.
- **כלי** - הרצון לקבל שבנאצל.
- **כלי שמעלה מ"ן** - אח"פ של עליון בשעת הגדלות.
- **כלי לאור מקיף** - חצי הדופן החיצוני שבכלי, דהיינו יותר זך. וחצי הדופן הפנימי שבכלי, דהיינו יותר עב משל הכלי לאור פנימי.
- **כלי לאור פנימי** - חצי הדופן הפנימי שבכלי, דהיינו יותר עב. כלי לאור מקיף - חצי הדופן החיצוני שבכלי, דהיינו יותר זך.

- **כלי מלכות** - בחינה ד' של אור ישר, שעליה היה צמצום א' שלא לקבל אור.
- **כלים חיצוניים (כלים של אחוריים)** - כלים למטה מחזה שבפרצוף.
- **כלים של אחוריים (כלים חיצוניים)** - כלים למטה מחזה שבפרצוף.
- **כלים של פנים** - כלים למעלה מחזה שבפרצוף.
- **כנסת ישראל** - פרצוף ג"ר של מלכות שמקבלת (כונסת) אורות מג"ר של ז"א, הנקרא ישראל.
- **כנפיים** - מלכות של אמא תמיד בקטנות והיא מפסיקה בין זו"ן וחיצונים. ועל ידי זה היא שומרת על זו"ן, כי דרכה עוברת רק הארה חכמה. גם פרסא מתחת לאצילות נעשת ממלכות של אמא ונקראת "נעל", השומרת על הרגל של זו"ן ודרכה לא עוברת שום הארת חכמה.
- **כתר** - השראת השורש על המדרגה. מלשון מכתיר, שפרושו מסובב, להיותו זך מכל מדרגה ולכן מסובב על פרצוף ממעל לו.

- **ל = 30**
- **30 מדרגות בגוף של נוקבא** - עבור, יניקה, מוחין באחור של נוקבא, שבכל אחד עשר ספירות.
- **ל"ב אלוקים של מעשה בראשית** - ל"ב נתיבות חכמה הבא מבינה, הנקראת "אלוקים", שמברר מתוך שך=320 רפ"ח=288 נצוצים, שהם ט"ר ומשאיר מלכות כפסולת למטה.
- **לאט** - המשכת אורות בסדר מדרגה, בסדר סיבה ומסובב.
- **לב** - כלי לאור רוח. עומד בחג"ת.
- **לבוש** - בחינת ז"א, שנפרד מאור פנימי ונעשה לאור מקיף. גם כל פרצוף תחתון מכונה לבוש כלפי עליון.
- **לובן עליון** - אור טרם התלבשותו בכלי לבן, מפני שכל הגוונים רק מצד הכלים.
- **לידה** - הכרת עביות גופה של ז"א, שהיא שונה מעביות של אמא, נבחן שנולד ויצא החוצה מפני שינוי צורה, שזה כמו שינוי מקום אצל גשמיים.

- **למעלה** - השוואת צורה של תחתון לעליון.
- **לעתידי לבוא** - אורות של בינה עלאה, משום שנקבעים בז"א לעתידי לבוא. אורות של תבונה באים בקביעות בזו"ן ולכן נקראות "עולם הבא".

- **מ = 40**
- **מן** - הגורם לזיווג.
- **מדבר** - (גם חורבא) מקום הקליפות שבעולם הזה.
- **מיוחד** - שבסוף הכל נעשה ליחיד. יחיד - אור עליון המביא ריבוי מדרגות להשוותן.
- **משה וישראל** - ג"ר של ז"א.
- **מ"ה** - הוי"ה במילוי אלפים: יוד-הא-ואו-הא. וכל הקומות שיוצאות באצילות, יוצאות בקומת מ"ה. ומכונה מ"ה החדש כלפי אורות, נצוצים וכלים של נקודים, המתחברים עימו, הנבחנים לישנים ממנו, מפני שכבר שימשו בפרצוף הקודם של נקודים.
- **מאציל** - כל סיבה כלפי מסובב ממנה. גם מלכות של ראש נבחנת למאציל כלפי הגוף. גם כל מדרגה עליונה כלפי מדרגה תחתונה.
- **מוח** - ספירת כתר בעשר ספירות שקומתן שווה. כלי לאור נשמה, העומד בג"ר.
- **מוחין** - אורות של ג"ר או אורות של ראש.
- **מוחין של גדלות** - שז"א מקבל על ידי עליתו למ"ן לאחר 9 שנים. וזה נקרא עיבור ג'. ונקרא מוחין של הולדה, כי זו"ן מזדווגים פב"פ ויכולים להוליד נשמות.
- **מוחין של הולדה** - שז"א מקבל על ידי עליתו למ"ן לאחר 9 שנים וזו"ן מזדווגים פב"פ ויכולים להוליד נשמות. ונקרא מוחין של גדלות ונקרא עיבור ג'. גם אור חיה, שז"א מקבל מאו"א שבקומת ע"ב ועל ידי מוחין אלו ז"א מוליד ג"ר של נשמות.
- **מזונות** - חייבים להיות ממדרגה יותר עליונה, מפני שהם נותנים כוח לעלות ולהלביש עליון בקביעות.

- **מזל** - יסוד, מפני שמשפיע אור חכמה בשיעורים כמו טיפות, שאין המשך.
- **מזלא** - שערות דיקנא, כי אורות שלהם נוזלים כמו טיפות, עד שמצטרפים לאורות הגדולים שבעולמות.
- **מחבר** - מלכות של עליון נעשתה כתר לתחתון ובזה היא מחברת שתי מדרגות, כי נעשתה השוואת צורה ביניהן ועל ידי זה נעשה חיבור בין כל המדרגות.
- **מחיצות** - גוף של פרצוף.
- **מחצבת הנשמה** - רצון לקבל שהוטבע בנשמות, המבדיל אותם מאור עליון. המעבר בין עולם האצילות לעולם הבריאה.
- **מטה** - פחות במעלה מהשני.
- **מטלטלין** - ו"ק. מפני שעד שפרצוף לא יגיע לג"ר, הוא מטולטל בין דין לרחמים.
- **מי** - בינה.
- **מילוי** - מידת העביות שבמסך, משום שכלי מתמלא בסיבתו.
- **מילוי של הוי"ה** - שם הוי"ה זה עשר ספירות: י - חכמה, ה"ר - בינה, ו - ז"א, ה"ת - מלכות. אבל זה לא מורה על הקומה שלהם: שיכולה להיות קומת נפש, או רוח, או נשמה, או חיה, או יחידה. זה נקבע על ידי המילוי שלהם, שהם המבארים אור שבעשר ספירות הוי"ה: קומת נפש הוי"ה מתמלאה במילוי ה' - גימטריא ב"ן, בקומת רוח - במילוי א' - גימטריא מ"ה, בקומת נשמה - במילוי י' רק ו' עם מילוי א' - גימטריא ס"ג, בקומת חיה מתמלאת לגמרי במילוי י' גם בו' של הוי"ה - גימטריא ע"ב.
- **מותרי מוחא** - אורות, שמוח לא יכול לסבול, מפני חוסר תיקונים, ולכן הם יוצאים לחוץ על גבי גלגלתא. נקראים גם "שערות".
- **מילואים** - פרצוף זה עשר ספירות ריקות: כתר - חכמה - בינה - ז"א - מלכות. סימנים בשם הוי"ה
ה: י - חכמה, ה - בינה, ו - ז"א, ה - מלכות. גימטריא: י - ה - ו - ה = 10 + 5 + 6 = 26 = 5 + 6
כאבל זה לא אומר על הקומה שלהם: נפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה. זה נקבע על ידי המילוי של האור בעשר ספירות. קומה שלהם:
בקומת חיה מתמלא לגמרי במילוי י' גם בו' של הוי"ה - גימטריא ע"ב: יוד - הי - ויו - הי = (10+6+4) + (5+10) + (6+10+6) + (5+10) = 72 = ע"ב
בקומת נשמה - במילוי י' רק ו' עם מילוי א' - גימטריא ס"ג: יוד - הי - ואו - הי = (10+6+4) + (5+10) + (6+1+6) + (5+10) = 63 = ס"ג

בקומת רוח - במילוי ה' רק ו' עם מילוי א' - גימטריא מ"ה: יוד - הא - ואו - הא
 $= (5+1) + (6+1+6) + (5+1) + (6+4+10) = 45 =$ מ"ה
 בקומת נפש - במילוי ה' רק ו' בלי מילוי- גימטריא ב"ן:
 יוד - הה - וו - הה = $(10+6+4) + (5+5) + (6+6) + (5+5) = 52 =$ ב"ן

- **מיעוט הירח** - מצב של מלכות עולם האצילות, שלא מסוגלת לקבל אורות מפני חוסר תיקונים.
- **מיתה (מקום מיתה)** - מקום שלמטה מסיום אור עליון, היינו למטה מנקודת הצמצום, שזה פרסא. לכן כלים שנפלו למטה מפרסא נקראים "מתים", כי ניפרשו מאור החיים.
- **מיתה** - בכל מקום הסתלקות אור האצילות מן הכלי נבחן למיתה. לכן אור חכמה מכונה אור חיים, אור חיה, כי אין חיות לכלי זולת באור חכמה.
- **מיתת המלכים** - אחר שלא יכולים לקבל אור חכמה, נפסקים מקו אור עליון, נבחן שנפלו לבי"ע ומתו, כי אור מסתיים באצילות.
- **מלכות** - בחינה אחרונה. נקראת כך מפני שממנה נמשכת הנהגה בתקיפות ובשליטה מוחלטת.
- **מלכות אין לה אור** - מפני שמסך מזדכך ונשארת רק עביות שורש, שלא מספיק לזיווג, לכן רק יכולה לקבל מזיווג שנעשה בז"א.
- **מלכות המזווגת** - מלכות של ראש.
- **מלכות המסיימת** - מלכות של גוף.
- **מלמטה למעלה** - אור שנמשך מעב לזך, הנקרא אור חוזר.
- **מלמעלה למטה** - אור שנמשך מזך לעב, הנקרא אור ישר.
- **מלמעלה למטה** - מבחינה א' עד בחינה ד', כי ד' נשארה בלי אור ולכן תחתונה ובחינה א' למעלה מכולם מפני שהרצון שלה קלוש מכולם.
- **מלא** - שאין חסרון ואין מה להוסיף לשלמותו.
- **מיין נוקבין** - מתוך התפשטות נקודות ס"ג למטה מטבור, התחברו שתי רשימות של ה"ר מס"ג וה"ת מגלגלתא ומסך נכלל משתי נקבות בינה ומלכות ולכן נקרא מסך "מיין נוקבין", כי מכאן כבר תמיד כלולות בכל זיווג שלו שתי נוקבין.
- **מ"ן** - ג"ע של תחתון, שהיו דבוקים במדרגה אחת עם אח"פ של עליון, הנפולים בהם במצב של קטנות. לכן מתוך דבקות בזמן קטנות, גם שעליון ניכנס לגדלות

על ידי שאח"פ שלו עלה ונעשה לנה"י חדשים, נמצאים בתוך אח"פ שלו ג"ע של תחתון. כמו מסך ורשימות של ע"ב, הנכללים בראש של גלגלתא ומולידים ע"ב, כך בצמצום ב' נעשה על ידי עיבור. רק שהזיווג על יסוד.

- **מנצפ"ך** - בחינות מסך ועביות של פרצוף, שנשאר בו מזמן קטנות שלו. מ"ן של תחתון דבוקים באח"פ של פרצוף נוקבא, במ"ן של נוקבא עצמה שנשאר לה מהעיבור שלה וממסך של העיבור שלה תחתון מקבל קומת עיבור. לכן מ"ן של עיבור נכלל במנצפ"ך של נוקבא, שהיא מעלה אותם לז"א, שאז נעשה עיבור על מ"ן שלו והוא מקבל קומתו.
- **מסך** - כוח צמצום, המתעורר בנאצל כלפי אור עליון, להפסיק אותו על דרכו מלרדת לבחינה ד', דהיינו, שברגע שמגיע ונוגע בבחינה ד', תיכף מתעורר הכוח ההוא, ומכה בו ודוחה אותו לאחוריו, הנה הכוח הזה נקרא "מסך".
- **מצח** - בינה של כתר.
- **מקום** - רצון לקבל שבנאצל.
- **מקום** - זמן, תנועה, מקום - זה עניין אחד.
- **מקום אחיזת הקליפות** - מקום חיסרון שבקדושה.
- **מקום בי"ע** - הוכן בעת צמצום ב'.
- **מקום ההריון** - שלישי תחתון של ספירת תפארת של או"א בזמן שהם פרצוף אחד עם ישו"ת.
- **מקום החושך** - ספירת מלכות, המסיימת את הפרצוף מפני כוח הצמצום שבה, עושה ממנה ולחוץ מקום חושך.
- **מקום ישוב** - כמו מקום עולמות בי"ע נחלק לג"ע של בי"ע, שזה מקום קדושה ו14- ספירות של מדור קליפות, כך העולם הזה מתחלק למקום ישוב הכולל בי"ע: מקום מקדש, ארץ ישראל וחוץ לארץ ומקום חורבא, שהם המדבריות, שאין שם ישוב בני אדם.
- **מקום פנוי וחלל** - כשז"א עולה לא"א, שזה המקום האמיתי שלו מצד הנקודים, נשאר מקום בי"ע חלל פנוי, כי אין שם אור שלמות של אצילות, עד שבגמר התיקון יורד האצילות לתחת הפרסא.
- **מקור האורות** - מלכות של ראש, מפני שעושה אור חוזר, המלביש לאור ומכניס לגוף.
- **משולש** - מדרגה שיש בה רק ג' בחינות ראשונות שברצון.

- **מתבטל** - כששני רוחניים שווים בצורתם לגמרי, בלי שינוי כלשהו ביניהם, הם חוזרים להיות אחד, וקטן "מתבטל" בגדול.
- **מילוי שמות** - מורה על שיעור קומה של מדרגה. ניקוד האותיות מורה על מקורה של כל מדרגה פרטית שבהם, אם היא התכללות מעליון, או מתחתון, או מעצמה.
- **מצח הרצון** - בעת זיווג של גדלות, שעל ידי אור ע"ב - ס"ג מאיר אור חכמה, ושערות מסתלקות, ומתגלה עת רצון.

- **נ = 50**
- **נשמות של האדם הראשון** - קודם החטא - נר"ן מבי"ע שבאצילות. לאחר החטא - נשאר אור נפש בכלי כתר מכל ספירות של בי"ע חוץ מאו"א של בריאה.
- **נשמות בני אדם** - כלים פנימיים של אצילות הם כח"ב, הנקראים "מוחא", "עצמות", "גידין", עם אורות נר"ן. אורות חיה ויחידה מתלבשים בתוך אור נשמה. כלים ז"א ומלכות נפרדו מפרצוף. ולכן הם נקראים "בשר" ו"עור", שהם לא כלים אמיתיים, גמורים, אלא רק מקיפים על כלים של גוף מבחוץ. אורות שבהם, רוח ונפש, הם מקבלים מכלים פנימיים. לכן יש אורות רוח ונפש בכלים פנימיים ואורות רוח ונפש בכלים חיצוניים. מזיווג כלים פנימיים נולדות נשמות בני אדם. ומזיווג כלים חיצוניים נולדות נשמות מלאכים. לכן נבחנות נשמות לפנימיות העולמות, כי יוצאות על כלים פנימיים של פרצוף. ומלאכים נבחנים לחיצוניות העולמות, משום שיוצאים מכלים חיצוניים של פרצוף.
- **נשמות מלאכים** - כלים פנימיים של אצילות הם כח"ב, הנקראים "מוחא", "עצמות", "גידין", עם אורות נר"ן. אורות חיה ויחידה מתלבשים בתוך אור נשמה. כלים ז"א ומלכות נפרדו מפרצוף. ולכן הם נקראים "בשר" ו"עור", שהם לא כלים אמיתיים, גמורים, אלא רק מקיפים על כלים של גוף מבחוץ. אורות שבהם, רוח ונפש, הם מקבלים מכלים פנימיים. לכן יש אורות רוח ונפש בכלים פנימיים ואורות רוח ונפש בכלים חיצוניים. ומזיווג כלים חיצוניים נולדות נשמות בני אדם. ומזיווג כלים חיצוניים נולדות נשמות מלאכים. לכן נבחנות נשמות לפנימיות העולמות, כי יוצאים על כלים פנימיים של פרצוף. ומלאכים נבחנים לחיצוניות העולמות, משום שיוצאים מכלים חיצוניים של פרצוף.
- **נחתם** - אותן עשר ספירות שעוברות מראש לגוף. כי חוטם זה אור חוזר העולה ממסך למעלה ומלביש עשר ספירות של ראש.

- **נהירו** - אור ישי.
- **נהירו דקיק** - הארה דקה וקטנה, המחיה את הקליפות.
- **נציצו** - אור חוזר.
- **נוגע** - שינוי מדרגה בצורה לא מספקת להפרידה מהשורש, שבין מדרגה למדרגה.
- **נפלים** - כאשר ז"א זכאי, תבונה עולה לאמא, מזדווגת על עביות ב' ומשפיע לז"א, שנקרא "סומכת נפלים", זו"ן, כי משפיע להם ג"ר.
- **נוקבא** - תכלית גידולה: לעתיד לבוא שתהיה עם ז"א פב"פ בכתר אחד. תכלית מיעוטה: נקודה תחת יסוד של ז"א.
- **נצוצין** - הרשימות שנשארו מהאורות של הנקודים אחר הסתלקותם מהכלים הנשברים, יש בהן שני מיני אורות: א) אור ישר, זך, הנקרא "אורות", שנשארו באצילות, ב) אור חוזר, עב, הנקרא "ניצוצין", שירדו עם הכלים בבי"ע.
- **ניקוי פסולת** - עביות שבמ"ן של תחתון עולה ונכללת בזיווג הפרצוף העליון. שם היא מתבררת ומתתקנת על ידי השגת המסך מהעליון. אז התחתון בעצמו ראוי לזיווג. הכל תלוי בזיווג שנעשה בעליון: אם זיווג נעשה על עביות א' שבמסך, נבררת מכל העביות רק בחינה א'. ושאר הבחינות לא ניבררות ויוצאות לפסולת. כי מסך לא תיקן אותן. לכן נקרא זיווג זה בשם "ניקוי פסולת" ("ניקוי מפסולת"). כי רק אותה כמות הפסולת שהמסך קולט, היא מתתקנת וראויה לזיווג.
- **נמשך** - ירידת אור בכוח העביות, שפרושו בכוח ההשתוקקות שיש בנאצל, נקרא "נמשך" או "המשכה".
- **נסירה** - הפרשת נוקבא מז"א.
- **נפילה** - ירידת המדרגה לתחתונה ממנה, מפני שנעשתה כמוה.
- **נפש** - אור, שפרצוף מקבל מעליון הסמוך לו ולא כהשפעה מאין סוף. גם נקרא "אור נקבא".
- **נקבא** - מלכות של עולם האצילות. נקראת כך מפני שמקבלת אור מז"א דרך נקב בחזה שלו, ששם האור מתמעט.
- **נקבי אוזן, חוטם, עיניים** - בצמצום ב' עלתה מלכות בכל ספירה עד ספירת חכמה ועשתה בהם נקבים בחוטם, אוזן, עיניים. ולפני עליית מלכות בכל

ספירה היה רק נקב אחד בפה.

- **נקבי עיניים** - בחינה א' שבראש. כי חכמה מכונה עיניים ומכוח עליית ה"ת בעיניים נעשה גם בחכמה נוקבא.
- **ניקוד האותיות** - מורה על מקורה של כל מדרגה פרטית שבהם, אם היא מהתכללות מעליון או מתחתון, או מעצמה. מילוי שמות מורה על שיעור קומה של מדרגה.
- **נקודה** - מלכות שאין בה זיווג ואינה מעלה אור חוזר שחורה בלי אור מחמת צמצום, שהוא נעשה בנקודה האמצעית.
- **נקודה אמצעית** - בחינה ד' שבאין סוף, מפני שנמצאת באחדות עם אור אין סוף.
- **נקודות** - ארבע קומות היוצאות על זיווג במסך בזמן הזדככותו. אורות של טבור - נקודות למעלה מאותיות, חולם. אורות של יסוד - נקודות שבתוך האותיות, מלאפון. אור הסיום רגליים - נקודות שמתחת האותיות.
- **נרנח"י** - כלים של עשר ספירות נקראים כח"ב זו"ן. אורות של עשר ספירות נקראים: נפש - רוח - נשמה - חיה - יחידה. כלים נקראים מלמעלה למטה ואורות מלמטה למעלה לפי סדר גידולם.
- **נשיקין** - זיווג שני פרצופים פנימיים של ז"א ונוקבא. גם נקרא "זיווג קול ודיבור".
- **נשירת איברים** - נפילה נשמות לקליפות. בכלים נפילה לקליפות נקראת "שבירה".
- **נשירת איברים של האדם הראשון** - קודם החטא היה לאדם הראשון נר"ן של אצילות ולאחר החטא נשרו כל איברי נשמתו רק נשאר אור נפש בכלים של מאה כתרים.
- **נשמה** - אור המתלבש בכלי בינה. נקראת "נשימה" מלשון "לנשום", מפני שז"א מקבל אור רוח החיים מבינה על ידי עליה וירידה, כמו נשימה.
- **נשמות חדשות** - א) חדשות ממש, הנמשחות מחכמה של אור ישר. והן לא באות בעולם התיקון. ב) התחדשות הנשמות, שבאות מחכמה של ל"ב נתיבות, מבינה שכלולה בחכמה. אבל כלפי זו"ן הן חדשות, מפני שבאות ממ"ה החדש (ורק נשמות של ב"ן הן ישנות). ובהן גם ישנן שתי בחינות: א) נשמות חדשות של פב"פ, שנוהג בזמן הבית, שז"א היה בקומת ע"ב בקביעות, ובריאה, שהיא בחינת הנשמות, היתה באצילות, ולכן גם הנשמות היו בעולם האצילות ונחשבו פב"פ. ב) אחר החורבן, שבריאה ירדה למקומה תחת פרסא, ואין בה אור

אצילות אלא אב"א, לכן נבחנות אלה נשמות חדשות מבחינת אב"א.

- **נתינת אורות** - מספירה לספירה על ידי הזדככות מסך: כל האורות באים לכתר, כשהזדככה בחינה ג' של כתר לבחינה ב', נתנה אורות לחכמה. כשהזדככה עביות חכמה מבחינה ב' לבחינה א', נתנה אורות לכלי בינה וכו'.

- **60 = 0**
- **סיגים** - ה"ת שנתערבבה בשבעה המלכים וגרמה לשבירה של עולם הנקודים.
- **סגול** - רמז שיש שלוש נקודות חב"ד, שחו"ב פב"פ.
- **סובב** - גורם לזיווג.
- **סובל** - במקום שכלי ראוי להלביש אור, אלא אינו מלבישו מטעם בחירתו עצמו.
- **סוף (או סיום)** - נעשה על ידי כוח העיכוב שבבחינה ד', שאור עליון פוסק מלהאיר שם, משום שאינה מקבלת אותו. בחינה ד' נקראת "סיום" מפני שמפסיקה לקבל אור עליון, שלא יתפשט בה. ובזה היא מסיימת מדרגה.
- **סיום של צמצום א'** - ממעל לנקודה של העולם הזה.
- **סיום של צמצום ב'** - פרסא המסיימת אלילות.
- **סיום כלים של פנים** - חזה.
- **סיום רגלי אצילות** - בינה של נה"י אדם קדמון.
- **סיום רגלי אדם קדמון** - נקודה של סיום העולם הזה, ששם סיום קו אין סוף, ששם הנקודה האמצעית מכל העולמות.
- **סליק ברותא** - זיווג על מסך עביות שורש.
- **סמוך** - קירבת צורה לחברו.
- **סנדלפון** - מלכות של מוחין של אמא המתלבשת במלכות של עולם הבריאה.
- **ספירה** - עשר ספירות של אור ישר המלובשות בעשר ספירות של אור חוזר, היוצאות על זיווג אחד הנקרא "ספירה אחת" על שם הספירה העליונה שבקומה, אף על פי שכוללת עשר ספירות באורך ובעובי.

- ע = 70
- **"עמר לעולמו די ולא תתפשטו יותר"** - מלכות, מסיימת התפשטות אור עליון בחזה של עולם היצירה, עושה שם את הגבול הזה.
- **עיבורו של עיר** - שש ספירות ראשונות של בריאה, הבולטות מעולם אצילות ולמטה.
- **עליה** - הזדככות, כי מתעלה בהשוואת צורה לאין סוף. הכלל: כל זך יותר הוא עליון יותר וכל עב יותר הוא תחתון יותר.
- **עולם הבא** - אורות של תבונה, שבאים בקביעות בזו"ן. לעתיד לבוא - אורות של בינה עילאה, משום שנקבעים בז"א לעתיד לבוא.
- **עביות** - גדלות רצון לקבל בהשתוקקות גדולה, שהיא בחינת כלי להמשכת אור, ולכן נקראת "פנימיות כלי".
- **עגול** - שאין הבחן מלעלה ומלמטה בין ד' בחינות שברצון. לכן ד' בחינות מכונות ד' עיגולים כדוריים זה תוך זה, שאין ביניהם מעלה ומטה.
- **עדן עליון** - יסוד של עולם הבריאה.
- **עדן תחתון** - יסוד של עולם העשיה.
- **עולם** - שם עולם מתחיל מפרצוף ב"ן של עולם אדם קדמון, משום שנעלמו ז"א ומלכות של כלים פנימיים של בחינה ד' והיו לכלים לאור מקיף, המכונים לבוש והיכל. "עולם" פרושו העלם.
- **עולמות ונשמות** - או"א עושים שני זיווגים: א) אב"א להחיות העולמות באור חסדים, ב) פב"פ להולדת נשמות. מזיווג א', חיצון, נמשך לבוש. ומזיווג ב', פנימי, נמשך אור חכמה, נשמות. לכן יש שלושה פרצופים: חיצון ותיכון מזיווג א' ופנימי מזיווג ב'.
- **עיבור** - זיווג של קטנות.
- **עיבור א'** - זיווג לעצם מציאותו של פרצוף.
- **עיבור ב'** - זיווג לתוספת אור חכמה בפרצוף.
- **עיר** - מצב של עולם אצילות כשעולמות עולים עליו.

- **עליון** - החשוב יותר.
- **אץ** - יסוד של ז"א, קו אמצעי, מקום הזיווג.
- **עץ הדעת טוב ורע** - מחזה ולמטה של ז"א. מפני שיש שם הארת חכמה, אז יש שם אחיזה לקליפות, הנקראת "רע".
- **עץ החיים** - מקום מחזה ולמעלה, ששם חסדים מכוסים, אור אחוריים של בינה, אין אחיזה לקליפות.
- **עץ הדעת** - מקום מחזה ולמטה, שנקרא "עשיה". ועיקר יסוד שזה קו אמצעי, הנקרא "עץ".
- **עצמות** - אור חכמה, מפני שהוא חיותו ועצמותו של הנאצל.
- **עשיה** - עשר ספירות של קומת מלכות שמקבלת מז"א.
- **עת רצון** - בעת זיווג של גדלות, שעל ידי אור ע"ב - ס"ג מאיר אור חכמה, ושערות מסתלקות, ומתגלה מצח הרצון.

- **פ = 80**
- **פאה** - מלכות, מפני שהיא האחרונה שבספירות.
- **פב"פ** - כשנקבא מקבלת אור עליון מן הפנים של זכר לתוך הגלים של הפנים שלה.
- **פה** - מלכות של ראש.
- **פנוי** - מקום מוכן לקבל תיקונים.
- **פנים** - המקום בכלי, המיועד לקבל או להשפיע.
- **פנימי** - פרצופי עיבור, יניקה, מוחין מתלבשים כך, שכל גדול הוא יותר פנימי.
- **פנימיות** - עביות שבמסך, מפני שזה מקום השפעת השפע.
- **פני זכר** - השפעת חכמה.
- **פני נקבא** - כלים של פנים המיוחסים לקבלת חכמה.

- **פנים למעלה** - בהזדככות המסך, כי פונים לעביות יותר זכה.
- **פנים למטה** - כשאור מושפע לפי גדלות העביות, לבוא ולהתלבש בעביות.
- **פסולת** - סיגים שנשארים לאחר הברורים.
- **פרסא** - גבול, המחלק פרצוף לכלים של השפעה ולכלים של קבלה.
- **פירוד** - שתי מדרגות, שאין ביניהן השתוות צורה משום צד.
- **פרצוף** - עשר ספירות זה למטה מזה, הבאות על ידי עליית מלכות למאציל.
- **פשוט** - שאין הבחן מדרגות וצדדים.
- **פתח** - התפשטות אורות בגוף, שפותח כניסה לאור. וקמץ זה קמיצה של אורות, שזה מורה על עשר ספירות של ראש, שהם בקמיצה לפני התלבשותם בכלים של גוף.
- **פתיחת עיניים** - הארת חכמה.

- $90 = \text{צ}$
- **צבאות המלכות (גם חילות)** - פרצופים שיוצאים ממלכות בעולמות ב"ע.
- **צירי** - רמז על חו"ב בעת שבינה אחוריים לחכמה ואין להן נקודת דעת תחתיהן, שתזווג אותן. גם בינה נקראת "צירי", שכל האיברים של ז"א מקבלים צורתם על ידי מסך עביות שלה.
- **צורה** - ד' בחינות עביות שבמלכות, הנקראות "חכמה", "בינה", "ז"א", "מלכות", נקראות "ד' צורות".
- **ציון** - יסוד פנימי של נוקבא. מלשון יציאה.
- **ציצית** - שערות של ז"א, המאירות בראש של נוקבא, המוציאה במצח שלה בחינת תפילין.
- **צלם** - אור חוזר העולה על התכללות מ"ן של תחתון במסך ועביות של עליון ומלביש עשר ספירות של אור ישר. אור חוזר הזה שייך לעליון, אבל כיוון שהעליון מזדווג לצורך התחתון, על עביות של תחתון, יורד אור חוזר זה עם אור ישר לתחתון. אבל תחתון, בכדי לקבל אותו חייב להקטין את בשלוש

- מדרגות, הנקראות "ם-ל-צ", או בקריאה מלמטה למעלה "צלם".
- **צלע** - שם של נוקבא כשהיא דבוקה אב"א באחורי חזה של ז"א, "כי דבוקה בגוף שלו ומשמיים בכתר אחד".
- **צמצום** - הכובש את רצונו. המעכב את עצמו ואינו מקבל, אף על פי שמשתוקק מאד לקבל.
- **צמצום א'** - צמצום על מלכות, צמצום על בחינה ד', לכן קו אין סוף נפסק על מלכות של נה"י.
- **צמצום ב'** - צמצום נה"י של אדם קדמון, צמצום על בחינה ב', לכן קו אין סוף נפסק על בינה של נה"י של א"ק, שמהם נעשה מקום עולמות בי"ע. צמצום ב' זה שיתוף מידת רחמים, בינה, במידת דין, מלכות.
- **צינור** - כלים של יושר, מפני שממשיכים ומגבילים את האור בגבולם.
- **ציפורני רגליים** - סיום של כל פרצוף.
- **צר** - צמצום חסדים. רחב - השפעת חסדים. צמצום חכמה מכונה "קצר". השפעת חכמה מכונה "ארוך".

- **ק = 100**
- **קול ודיבור** - זיווג שני פרצופים פנימיים של ז"א ונוקבא. נקרא גם "זיווג נשיקין".
- **קמץ** - קמיצה של אורות, שזה מורה על עשר ספירות של ראש, שהם בקמיצה לפני התלבשותם בכלים של גוף. התפשטות אורות בגוף נקראת "פתח", שפותח כניסה לאור.
- **קצר** - צמצום חכמה. רחב - השפעת חסדים. צר - צמצום חסדים. השפעת חכמה מכונה "ארוך".
- **קו** - המורה שיש בו הבחן מלמעלה למטה, מה שלא היה מקודם לו וגם שהארתו מועטת מאוד מהערך הקודם. גם עשר ספירות של יושר לפי כלים נקראות "צינור", ולפי אורות נקראות "קו".
- **קטנות** - שני פרצופי עיבור ויניקה של כל פרצוף, מפני שהם חסרי ראש או

מוחין.

- **קיסטא דחיותא** - רשימו מאור שהיה, מה שנשאר בפרצוף במקומו, כשהוא עולה למ"ן לעליון, שאז יש לו הסתלקות מוחין.
- **קליפות** - הרצון המנוגד לאור העליון, שהוא רק להשפיע, היינו רק רצון לקבל. ולפיכך נפרדות מהחיים ונקראות "מתים".
- **קליפת נוגה** - בחינת הנצוצים, שיש בנצוצים האלה עירוב טוב ורע. וכשנוגה מקבלת אור בחלקה הטוב, נמצאת מושפעת מהאור גם לחלקה הרע.
- **קרקע** - מלכות של כל מדרגה או של עולם.
- **קשר** - כינוי לתיקון קווים, מפני שכל הספירות מתקשרות עד שאין שום הפכיות ביניהן.
- **קשר הספירות** - עליית ה"ת לעיניים מקשרת את הספירות זו בזו.

- $200 = ר$
- **ראיה** - התפשטות אור מאין סוף למסך. אור שבא מאין סוף הוא תמיד אור חכמה, או אור עיניים, או ראיה, או הסתכלות, אור חכמה של ראש.
- **ראש** - חלק בנאצל שמשתווה ביותר לצורת שורש. גם עשר ספירות של האור העליון המתפשטות למסך שבמלכות להעלות אור חוזר. נקרא כך שהן קדמו למסך ולאור חוזר. גם עשר ספירות של אור ישר המתלבשות בעשר ספירות של אור חוזר.
- **ראשית** - חכמה של ז"א.
- **רדל"א** - עשר ספירות של ראש של עתיק, נקראות "רישא דלא אתיידע", משום שמשתמשות במלכות של צמצום א'.
- **ראש לשועלים** - ראש למדרגה התחתונה. והוא גם זנב לאריות - סיום של מדרגה עליונה.
- **רחב** - השפעת חסדים. צר - צמצום חסדים. צמצום חכמה מכונה "קצר". השפעת חכמה מכונה "ארוך".
- **רוח** - אור חסדים. אור, המתלבש בכלי ז"א, משום שדרכו לעלות לבינה לשאוב

ממנה אור ולרדת ולהשפיע אותו למלכות.

- **רוחניות** - המופשט מכל מיקרים גשמיים, דהיינו זמן, מקום, דמיון ותנועה.
- **רחוק** - השתנות צורה בשיעור מרובה ביותר. הארה מועטת של אור חכמה. קרוב פרושו הארה מרובה של אור חכמה.
- **רחל** - נוקבא של ז"א שמהחזה ולמטה שלו.
- **ריבוי האור** - הרבה רשימות שלא התחדשו בזיווג, ולכן תובעות את תיקונן ועולות למ"ן לזיווג חדש.
- **ריבוע** - זיווגים, הנעשים על מלכות בזמן ההזדככות שלה מבחינה ד' לבחינה ג', מבחינה ג' לבחינה ב', עד שבא לפה. מכונים כך על שם ארבעה מיני זיכור המסך.
- **ריח** - אור שבז"א של ראש, שמכונה "חוטם".
- **רקיע** - יסוד של ז"א, כי הוא סיום של ז"א, מים עליונים והתחלת נוקבא, מים תחתונים.
- **רשימו** - מה שאור משאיר לאחר הסתלקותו, שזה גרעין ושורש ללידת פרצוף שני ממנו.

- **ש = 300**
- **שערות** - האורות, שמוח לא יכול לסבול, מפני חוסר תיקונים. לכן הם יוצאים לחוץ על גבי גלגלתא. נקראים גם "מותרי מוחא" (עודפי מוח).
- **שבירה** - נפילת הכלים לקליפות. נפילת הנשמות לקליפות נקראת "נשירת איברים".
- **שאר** - זיווג להחיות את העולמות.
- **שביל** - יסוד של אבא, מפני שהוא צר וארוך.
- **שבירה** - ביטול הגבול שבמסך.
- **שבירת כלי** - כשכלי נפסל מלקבל את האור.
- **שדיים** - דדים, שבהם אור חסדים, שמתגלה בהם חכמה, נקראים "שדיים".

- **שורש** - כל הבחינות שבכתר. עשר ספירות של ראש.
- **שינה** - כשפרצוף עולה למ"ן, נבחן במקומו עצמו במצב שינה, שפרושו הסתלקות מוחין ונשאר עם קסטא דחיותא.
- **ששת אלפים שנה** - עולם העשיה נקרא " 2000 שנה תוהו", כי תוהו זה קליפות, וכל עולם העשיה בתוך קליפות. עולם היצירה הוא " 2000 שנה תורה", כי היצירה הוא בחינת ז"א, שהוא תורה שבכתב. עולם הבריאה הוא " 2000 ימות המשיח", כי הבריאה היא בחינת בינה (אמא), שממנה כל הגאולה, שהיא "לאה אימו של משיח בן דוד".
- **שם** - ביאור איך האור, המרומז בשם, בא בהשגה, שכל מדרגה מבארת דרכי ההשגה שבאותה מדרגה.
- **שמיעה** - אור בינה של ראש.

- **ת = 400**
- **תחום שבת** - סיום מכוח המלכות על אור עליון.
- **תפילין** - ציצית, שהם שערות של ז"א, המאירות בראש של נוקבא ומוציאה במצח שלה בחינת תפילין.
- **תוהו** - בוהו נקראה "א"א", שבו גילוי השגה. תוהו נקרא "עתיק", שבו שלילת השגה.
- **תוספת שבת** - עליית העולמות משעה חמישית בערב שבת.
- **תורה** - אור של ז"א.
- **תחיית מתים** - חזרה מבי"ע לעולם אצילות, כי היציאה מעולם האצילות נקראת "מיתה".
- **תכלית כולם** - בחינה ד' שבבחינה ד' שהיא העבה מכולם, המכונה "סוף", משום שכל המדרגות באות רק לתקן אותה.
- **תכלת** - מלכות של מוחין של אמא המתלבשת במלכות של עולם הבריאה.
- **תנועה** - כל חידוש צורה מצורה קודמת.

• **תרדמה** - ז"א בזמן שעושה עליית מ"ן. גם נקרא "דורמיטא".